

Іскра богів. Не ненавидь мене

КУПИТИ

Захопливе продовження роментезі-трилогії.

Таємниці богів, доля світу і кохання — в руках юної дівчини.

Кайден не мав знати, що він розбив мені серце. Бо це не так, щонайбільше надщербив.

Джесс повернулась до навчання. Але Кайден... він теж тут! У її школі! І його слова: «...я справді хотів, щоб ти не ненавиділа мене» — це такий жарт? Чому не можна просто залишити її в спокої? До того ж у Монтерей заявляються інші боги, ще й із пропозицією в суто їхньому стилі, тобто перевалюючи на Джесс власні проблеми. Їх радо послати б разом із проблемами. Проте масштаб божественних суперечок такий, що людство може й не встояти. Тож треба щось із цим робити, а ще треба розібратися і з власними почуттями.

— Джесс? — Кайден заплющив очі. Щоб почути його, мені довелося прикласти вухо аж до розтулених губ. — Не покидай мене.

***Правила божественного турніру
Вважати ці правила незмінним
приписом на всі часи***

*Цим Зевс дарує Прометееві ласку раз на сто років
відвойовувати свою смертність під час турніру
Місце змагання визначає найвищий із богів
Афіна, богиня мудрості, обирає дівчину, за яку прометей має
боротися так, начебто справді б хотів відвоювати її для себе
Якщо ця дівчина віддається Прометею впродовж шістдесяти
днів, то він програє і залишиться безсмертним
Якщо ж вона відкине його,
то Зевс учинить його простолюдином
У кожному столітті Зевс надає
Прометееві три спроби
Усі причетні клянуться дотримуватися правил турніру,
чесно боротися, не брехати й не шахраювати*

— Як на мене, то ти б міг мало-помалу дозволити хлопцеві робити, що він хоче. Ти й так мучиш його вже стільки століть.

Зевс знову сьорбнув свій Earl Grey і ковзнув поглядом по бухті Сан-Франциско. А тоді з насолодою випростав довгі ноги.

— Геро, моя люба. Я не збагну, чому ти його захищаєш. Він спровокував мене, і це його покарання. Навіть ти маєш визнати, що ці вилазки до людей приємна зміна для нас.

Його погляд ковзнув по пишних стегнах офіціантки, яка прибирала тарілки після десерту.

Гера це, звичайно, помітила.

— Ти тільки посмій, — взялася шпетити його. — Своїми амурними походеньками ти заподіяв достатньо лиха.

Брови Зевса злетіли, і він люб'язно усміхнувся їй.

— Ти знаєш: для мене ти єдина.

— Але всього лиш останні кілька століть. — Гера по-мішувала цукор у чаї.

Ти завжди була єдиною для мене, — він підморгнув їй. — Я тільки деколи ходив манівцями, як, зрештою, і ти, моя люба.

Рум'янець залив щоки Гери, і Зевса потішила її ніяковість.

— Дивовижно, як змінився світ людей. Не те що наш.

Гера схилила голову набік.

— Сумуєш за старими часами?

— Я не певен, — відповів він. — Раніше люди вірили в наше існування, шанували нас. Тепер ми всього лиш історії, якщо взагалі про нас знають.

Гера зітхнула, і Зевс на мить поринув у ті минулі щасливі дні. Він собі це не часто дозволяв. Ухопив її долоню і почав замислено перебирати пальці.

— Проте нас більше не обтяжують проханнями і бажаннями.

— Може, і так, але зізнайся, що тобі часто буває нудно. — Дружина бачила його наскрізь.

Зевс розглядав крихту торта на столі, аж поки та від його погляду не розчинилася в повітрі.

Гера усміхнулася: її чоловік був жахливо педантичний.

— Я не можу відпустити Прометея з гачка. Він мені потрібен саме зараз, коли мій син хоче мене скинути. І хай радіє, що вже не прикутий до скелі. Та й кара ця просто сміховинна. Я б багато чого віддав за те, щоб мати змогу кожні сто років побіситися.

Гера залилася сміхом і штурхнула чоловіка у плече.

Зевс і досі був безсоромно гарний, і вона раділа, що він перестав вдовольняти свій потяг людськими жінками. Вона не надто охоче його ділила, і її єдиною втіхою було те, що він завжди повертався до неї.

— І ти не думаєш, що Джесс могла б тобі все зіпсувати?

Зевс похитав головою.

— Вона не зможе йому протистояти. Байдуже, що він їй заподіяв. Вони завжди здаються.

Гера глянула на водне плесо, що простягалося перед ними аж до виднокола. Світ людей був справді прекрасний. Бували дні, коли вона сумувала за життям у Греції.

Але то було сотні літ тому.

— Спокусивши стількох жінок, ти, на диво, мало їх знаєш, — сказала вона.

Зевс знічено усміхнувся.

— Ти помиляєшся, моя люба. Я знаю їх надто добре.

РОЗДІЛ І

ЗАПИСИ ГЕРМЕСА

Нова гра, нове щастя. Прометей перейшов у другий раунд. Перший він укотре програв, хоча й тактику обрав непогану. Він ще ніколи не намагався зіштовхнути між собою двох дівчат. Але що таке дружба тривалістю в життя, якщо у гру вступає чоловік? Очевидячки, нічого.

Я напружено чекав, куди ж нам доведеться попрямувати за Зевсом цього разу. Сподіваюся, не в одне з тих величезних галасливих міст із жахливим смородом.

А як там наша маленька діафані?

Вона була шокована, коли побачила Прометея зі своєю найкращою подругою, проте зберегла дивовижну гідність. Трохи поплакала, але цього й слід було очікувати.

Можливо, мені варто до неї заглянути. Не зашкодить. Якби Зевс дозволив, я б навіть міг допомогти їй занотувати зустріч із богами.

Як посланець і хроніст богів, я на цьому знаюся. І вже допомагав Гомерові та Геродотові. Минуло чимало століть, то, можливо, людям уже час пригадати нас.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ